

वा० रा०

॥ ३९ ॥

लक्षयित्वेत्यादिभिरष्टभिश्चोक्तैरर्थांतरमपि गर्भितं ॥ तथाहि अभिप्रायं ममरावणवधरूपमभिप्रायमंतर्यामिप्रेरणया लक्षयित्वा अनेन मत्प्रेरणयैव तस्याएवंप्रवृत्तिरिति सूचितं मम देवानां जगतश्च प्रियकामा राज्ञश्चांतकालेनिरंतरं मद्भयानसंपादनेन प्रियकामा ॥ अतएवमुदक्षिणा समर्था ॥ राज्ञा आपाततो विपरीतत्वेऽपि जगतः प्रियत्वे न राज्ञोऽपि पर्यंतसुखदत्त्वेन तद्वाक्यकथने समर्था ॥ अतएव प्रवृत्ता मम हितकामे तदर्थमवतारग्रहणाद्विगतकाम्यं च तदनुवर्तनशीला अतएव मेऽर्थकामा मदवतारप्रयोजनसिद्धिकामा महाराजं राजानं मदर्थमवतारप्रयोजनरावणवधफलकवनगमनार्थं त्वरयति इत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ अर्थकामकरं मत्कामविषयार्थकरं यथा भवति तथा प्राहिणोत् ॥ १८ ॥ तादृशः हृष्टो द्विग्रचित्तः ॥ एतदीयेनैव हृष्टो द्विग्रचित्तत्वेन तत्परिपदस्तत्त्वानुमानं ॥ यौवराज्ये देवर्षिपरिपालनफलके ॥ १९ ॥ २० ॥ मंगलान्यभिदध्युषी ॥ प्रस्थानमंगलानि अभिध्यायंती ॥ २१ ॥ तदेवाह ॥ राज्यमिति ॥ द्विजातिभिराश्रमस्थैर्ऋषिभिर्जुष्टं ॥ राज्यं वनेराज्यं तथाराजसूयाभिषेचनं ॥ सर्वतो बलवान् सर्वपीडको राजा सूयते कंड्यते यत्र तादृशकर्मणि अभिषेकं कर्तुमर्हति तदेव मनसाभिलषति दीक्षितमित्यादि ॥ तत्र राजसूये दीक्षितत्वादिधर्मकं त्वां पश्यंती ॥ अहं त्वां भजिष्ये इत्यर्थः ॥ अनेनाहमपि त्वया सह वनं यास्यामीति सूचितं ॥ अत्र राजसूयाभिषेचनं कर्तुमर्हतीत्यनेन संकल्पेन दीक्षितमित्यादिसंकल्पेन मनुक्तार्थगर्भितत्वमेषां श्लोकानां सूचितं ॥ अन्यथा सत्यसंकल्पाया भगवत्या अपेकदा पिरामेण राजसूयाननुष्ठानात् ॥ ईदृशसंकल्पविषयार्था सिध्यास्तत्त्वं भज्येत ॥ वक्तृश्रोत्रोः सीतारामयोर्वैशिष्ट्याच्चेदृशार्थावगतिर्विधीया ॥ २२ ॥ २३ ॥

पूर्वोदिशं वज्रधरोदक्षिणां पातुते यमः ॥ वरुणः पश्चिमामाशां धनेशस्तुत्तरां दिशं ॥ २४ ॥ अथ सीतामनुज्ञाप्य कृतकौतुकमंगलः ॥

निश्चक्राम सुमंत्रेण सह रामो निवेशनात् ॥ २५ ॥ पर्वतादिव निष्क्रम्य सिंहगिरिगुहाशयः ॥ लक्ष्मणं द्वारिणोऽपश्यत् प्रह्लांजलिपुटं स्थितं ॥ २६ ॥ अथ मध्यमकक्ष्यायां समागच्छत्सुहृज्जनैः ॥ स सर्वानर्थिनो दृष्ट्वा समेत्य प्रतिनंदय च ॥ २७ ॥ ततः पावकसंकाशमारुरोह रथोत्तमं ॥ वैव्याघ्रं पुरुषव्याघ्रो राजितं राजनंदनः ॥ २८ ॥

॥ २४ ॥ कृतकौतुकमंगलः अनुष्ठिताभिषेकोत्सवार्थमंगलः ॥ २५ ॥ प्रह्लांजलिपुटं प्रह्लादसूचकांजलिपुटवंतं ॥ २६ ॥ अर्थिनः स्वदर्शनस्वाभिषेकाद्यर्थिनः ॥ २७ ॥ वैव्याघ्रं व्याघ्रचर्मपरिवृतं अतएव राजितं शोभावंतं ॥ २८ ॥

अ० कां०

॥ ३९ ॥